

De Probatis|| Sanctorvm|| Historiis

Partim|| Ex Tomis Aloysii Lipoma-||ni, Doctissimi Episcopi, Partim Etiam||
Ex Egregiis Manuscriptis Codicibvs, Qvarvm permultæ antehàc nunquàm
in lucem prodière

Complectens Sanctos Mensivm Septembris Et Octobris

Surius, Laurentius

Coloniae Agrippinae, 1576-

VD16 S 10262

De SS. Lucia & Geminiano martyribus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77413](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77413)

ILLVSTRE MARTYRIVM SS. LVCIAE ET
GEMINIANI, AVTHORE ADONE TRE-
uirorum Archiepiscopo.

16. Sepem-
bris.

A suo filio
S. Lucia ac-
culatur.

Eius fortis
animus.

Fustibus
caeditur.

Illæsa ma-
ner in fer-
uenti plum-
bo.

Geminia-
nus conuer-
titur.

Baptizatur.

Dire cruci-
atur cum S.
Lucia.

75. martyres
occeduntur.

S. Lucia cū
focio decol-
latur.

ROMAE natalis sanctorum Luciae & Geminiani, Imperatore Diocletiano, iudicibus Abofrasio & Megalio. Manerat autē beata Lucia in viduitate annos trigintasex. Totius autem vitae eius fuerunt anni septuagintaquinque.

Quae acculata à filio suo Euprepio, quod Christiana esset, iussit eam Diocletianus Imperator sibi adduci, & dixit ei; Audio, quia reum illum Crucifixum confiteris, & deos nostros derides. Nunc ergo si parata es viuere, parati sunt dii omnipotentes, ut eis offeras thura, ut possint tibi esse propitij, & viuas. Sancta Lucia respondit; Nec sibi sunt propitij, nec cultoribus suis, nam mihi propitiabitur Dominus meus Iesus Christus, pro cuius amore parata sum ignem, vincula, & quas volueris, poenas sufferre. Audiens Diocletianus constantiam fidei eius, iussit eam trahi ad carcerem: vbi consolationem diuinam promeruit.

Reducta autem iterum ante Diocletianum sedentem pro tribunali, extensa est gloriosa femina, & fustibus diutissime verberata. Et ecce terramotus subito factus est, & templū Iouis ita subrutum, ut nec lapis super lapidē aedificij remanserit. Diocletianus autem ollam aeneam adduci fecit, eamque pice & plumbo iussit impleri, & in circuitu ligna aggregari, & succendi, sanctamque Luciam intrā ollam demergi: vbi sancta Dei psallens, triduo vixit.

Mittens verò Diocletianus, qui renunciaret ei, si tota iam in cinerem esset resoluta, is qui missus fuerat, intimaui rediens Imperatori, quod absque vlla læsione sana viueret. Tunc impius tanto miraculo nullo modo ad credendū Christo incitatus, iussit ut onerata ferro & plumbo, per ciuitatis plateas duceretur.

Peruenit autem ante domum hominis prapotentis, nomine Geminiani, in cuius domo dæmonum simulacra innumera erant. Dumque sancta Lucia domum ipsam pertransisset, subito columba alba velut nix descendit de caelo, & super caput Geminiani, tertio figurans crucem, resedit. Geminianus respiciens, vidit sibi patere caelum, & statim arripiens cursum, peruenit ad locum, vbi iam sancta Dei torquebatur. Et prosternens se pedibus eius, coepit narrare quod viderat, & baptismi lauacrum expectere. Reducta est igitur beata Lucia in carcerem.

Erat verò quidam sacerdos, Protasius nomine, cui nocte apparens Angelus Domini, monuit ut iret ad carcerem, & Geminianum, qui fontem salutis requirebat, baptizaret. Qui cum euigilasset, festinus abiit, & beatum virum aqua salutari lauit. Post diem tertium exhibita est sancta Lucia Diocletiano, & cum ipsa Geminianus, de quo iam Imperator auderat. Quos ille poenis grauissime afflictos, diuque tortos, tradidit cuidam peruersissimo iudici, ut quod decrat poenarum, ipse suppleret.

Qui primo iussit ceruices eorum fustibus contundi. Et mox terramotu facto, camera domus iudiciariae cecidit, & iudicē impium oppressit. Deinde sancti martyres exhibiti sunt Abofrasio, sub quo & lxxv. martyrium impleuere, qui visis miraculis, quae circa sanctos suos Dominus operabatur, crediderant. Hic iudex impiissimus post sanctorum horum martyrum necem, ob equum eius à diabolo incitatum, de lapideo ponte praecipitatus in flumen est. Corpus eius postea nullo loco repperit. Deinde beata Lucia, & sanctus Geminianus, à Megalio viro consulari arctati, post laudabilem victoriam martyrij, gladio animaduersi sunt xvj. Calendas Octobris. Quorum corpora rapuit quaedam mulier Christiana, nomine Maxima, & ut decuit martyres, sepeliuit.

VITA